

OMACAĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); oba a jasne.

inf omacać (1). ◇ [fut 1 sg omacâm. ◇ praet 3 sg m omacâł. ◇ 3 pl m pers omacali.] *subst* omacały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. Stwierdzić dotykem; *contrectare PolAnt* (2) :

[omacać czego: Nożem ich sięgał, omacał ich ręki *Otwin(?)Erot* 130.

omacać co: BudArt D5v cf W przen.]

omacać o czym (1): *BudNT 1.Ioann 1/1; [BudArt D5v] cf W przen.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Baba pomazawfzy lewą rękę w oleyku Lilijowym/ [...] ma wetknąć w żywot rodzączey/ ma omaczać dobrze ktorim obyczaiem dziecię w niey leży *FalZioł V 33v*.

W przen (1) : CO było od początku / [...] cośmy oglądáli/ y ręce nálze omácály o słowu żywotá. *BudNT 1.Ioann 1/1; [Vważcie to bráčia dobrze/ powieda że z początku widzieli/ oglądáli y omácáli onę mowę żywotá. BudArt D5v, D5v].*

2. [Lekko dotknąć, pogłaskać: Omácam/ Palpo. *Volck Pppb.*]

Synonimy: 1. 2. dotknąć się, jąc się, ruszyć; 2. pogłaskać.

Formacje współrdzenne cf MACAĆ.